

Més entrevistes a *LO PEDRÍS - 3*

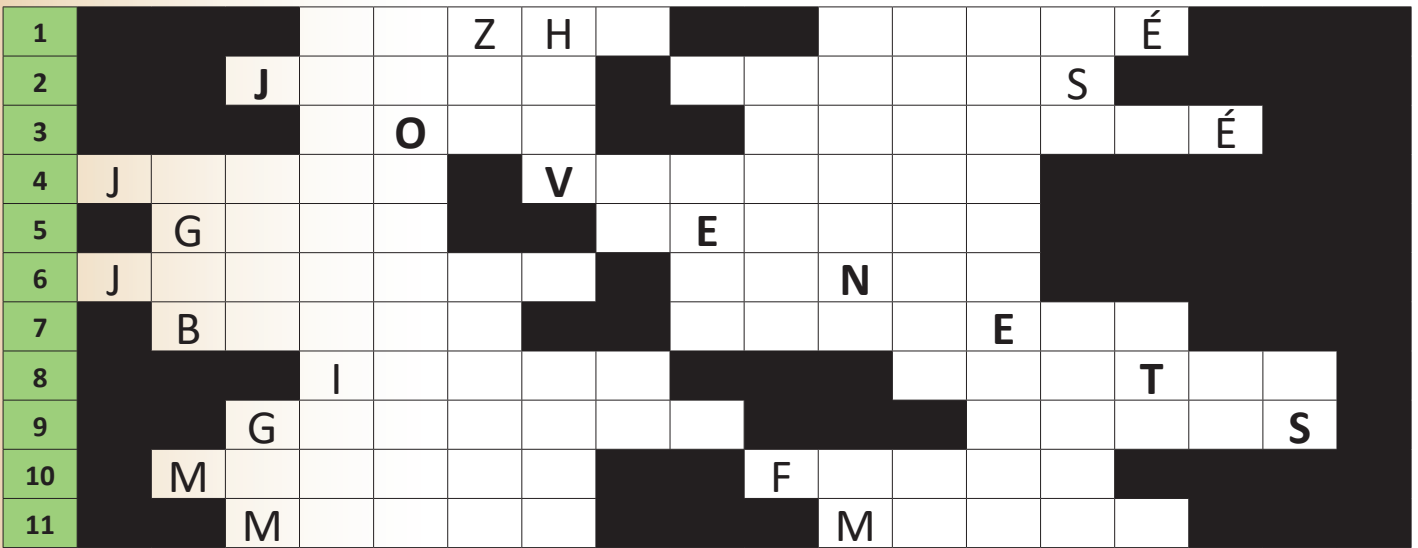

F. Mariné Tost

En els dos darrers passatempes vam repassar els records que tenien moltes persones de la guerra, el franquisme o la vida quotidiana al poble durant el segle passat.

En aquest número no anirem tan lluny. Hem seguit buscant en les entrevistes de Lo Pedrís però aquesta vegada hem triat les persones més joves que hem trobat. I ja veureu que també tenen moltes coses interessants per explicar.

A veure si sabeu qui són.

1- "Ara hi ha moltes més nenes jugant a futbol que no pas abans, però jo sóc l'única nena de la classe que segueix jugant a futbol. Des de P3 fins a 5è, a l'hora del pati, he jugat sola amb els nens a futbol. Aquest any, al Reus Deportiu, n'he après molt, es nota que els entrenadors ensenyen moltes més coses".

2- "Amb la COVID es va haver de canviar tota l'organització del meu hospital i la majoria de nosaltres vam passar a treballar en l'atenció als malalts de COVID. A mi, donat que a cardiologia tenim experiència en el malalt crític, em van destinar a la UCI. Allí vam treballar formant equips mixtos i fent tornos de 12 hores".

3- "La vida d'un compositor és molt pròxima al que és un ofici antic, com ara un cuiner a qui se li encomana un plat per a una cerimònia, també a un músic se li encomana una composició perquè s'ha de fer una cerimònia, potser molt més específica i estranya encara, ja que has de treballar cada dia la idea de l'obra. Ara em dedico al 100% als projectes que m'han demanat, sobretot a França".

4- "El teatre és el hobby de la meua vida, ja que des de petit hi vaig començar i mai ho he deixat, primer com a actor i després com a director. Quan era més jove no tenia clar quina seria la meua professió, però al descobrir la cuina vaig veure que era la vocació de la meua vida. Sempre dic que la cuina és com una droga, o la proves i no en vols saber mai més res o, si t'enganxa, es converteix en la teva droga per sempre".

5- "No tenia pensat en cap moment ser model,

però em van proposar fer d'hostessa i entregar els premis d'un concurs de Canal Reus TV al Teatre Fortuny. Després em vaig treure el títol de model professional i em van trucar de diferents llocs per fer sessions de fotografies. Més endavant em vaig presentar al certamen de model de l'any 2014/15 de Tarragona i vaig guanyar".

6- "Com atleta, el més important que he fet és guanyar el campionat d'Espanya de Cross per equips quan tenia uns 20 anys. Després, en l'àmbit personal, vaig ser Subcampiona de Catalunya de 3.000 metres obstacles. I ara que m'he passat a fer Maratons a un nivell no tan seriós, vaig quedar novena a la Marató de Sant Sebastià del 2019 i vaig ser la primera espanyola".

7- "Vaig entendre que si volia tenir un futur acompanyant dansa me n'havia d'anar a fora. Primer vaig anar a París i després em va sortir feina a Mulhouse, Alsàcia, al Ballet de l'Opera Nacional del Rin. Treballo en les rutines del dia a dia, dels assajos i exercicis propis del ballet i tinc l'oportunitat de tocar als espectacles, ja sigui sol o amb l'orquestra".

8- "Nosaltres érem dues nenes a classe que vam jugar a futbol amb els nens des de 1r fins a 5è i ara ja fa 5 anys que ho fem al Reus Deportiu. Una vegada vam quedar terceres en un torneig d'estiu, darrere del Barça i l'Espanyol. I també vam guanyar la Mare Nostrum Cup, a Salou".

9- "Encara que no vam jugar mai a futbol, amb el anys hem coincidit amb alguns d'aquells joves que pujaven a jugar les primeres 24 hores de

futbol i ara encara se'n recorden que nosaltres èrem allí, aquells dos nens que passaven la nit en vetlla i ajudaven a fer les actes, anar a buscar pilotes, dur aigua als jugadors... També en el teatre, des de darrera, hem tocat temes de decoració, electricitat, organització, gestió, etc. Aportem modestament el que està a les nostres mans. Si tots contribuïm en alguna cosa segur que la comunitat millorarà moltíssim".

10- "Aquí al poble, de la meua quinta tot eren nens! A mi sempre m'ha agradat el futbol, però al criar-me entre nens i amb dos germans que els agradava molt el futbol, ha estat una cosa molt natural per a mi. Fins als dotze o tretze anys jugava amb nens. Ens entrenava l'Artur i jugàvem al Bosc de l'Olla. Però després els millors anys els he passat al Reus en equips de noies".

11- "Aquest any va ser especial i revolucionari, ja que per primera vegada una dona portava el Sant Crist. És important fer ressò que no ha estat fins a l'any 2019 que una dona ha tingut aquesta oportunitat i s'han produït canvis a Vilaplana. Em vaig emocionar molt quan vaig fer la reverència a casa dels meus padrins i a casa meua".

**

Les entrevistes senceres les podeu trobar als números 59, 65, 66, 72, 76, 80, 82, 83 i 85 de *Lo Pedrís*. També les podeu consultar a la pàgina web.

